

Przemysł szklarski musi mieć zapewnioną trwałą ochronę przed ryzykiem ucieczki emisji (carbon leakage)

Listopad 2013

Przemysł szklarski w Polsce i Europie musi sprostać nie tylko wysokim kosztom energii oraz ostrzejszym niż w innych regionach świata wymogom przepisów ochrony środowiska, w tym związanym z ograniczeniem jego wpływu na klimat, ale także kryzysowi ekonomicznemu. Mając to na uwadze Związek Pracodawców „Polskie Szkło” apeluje o pozostawienie przemysłu szklarskiego na liście sektorów narażonych na wyciek emisji co pozwoli utrzymać produkcję szkła w naszym kraju i całej UE.

Tak długo, jak światowe porozumienie klimatyczne nie zostanie wdrożone w praktyce przemysł szklarski w Europie musi być chroniony przed przenoszeniem produkcji i inwestycji do krajów w których ochrona klimatu nie jest priorytetem. W przeciwnym wypadku w Polsce i innych krajach UE nie będą możliwe utrzymanie konkurencyjności, dalsza produkcja wielu wyrobów ze szkła o dużej wartości dodanej, inwestowanie w rozwój zakładów, oraz dalsze zwiększanie zatrudnienia.

Określenie „ucieczka emisji” (carbon leakage) jest często używane do określenia sytuacji w której z powodu kosztów związanych z polityką klimatyczną ma miejsce przenoszenie produkcji przemysłowej do krajów w których ograniczenia dotyczące emisji gazów cieplarnianych są mniejsze lub w ogóle nie zostały wprowadzone.

Zgodnie z zapisami Dyrektywy ETS przed końcem 2014 roku Komisja Europejska ogłosi listę sektorów i podsektorów przemysłu uznanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji – otrzymujące bezpłatnie część uprawnień do emisji CO₂. Przemysł szklarski, który w 2009 roku został uznany za narażony na to niebezpieczeństwo obawia się, że rewizja wspomnianej listy może zaowocować utratą przydziałów darmowych uprawnień do emisji co miałoby znaczący wpływ na zdolność branży do inwestowania i poziom zatrudnienia w Polsce i innych krajach Unii Europejskiej.

Ewentualne zaostrenie kryteriów narażenia kwalifikujących do otrzymywania bezpłatnych uprawnień byłyby zupełnie oderwane od rzeczywistości w jakiej funkcjonuje polski i europejski przemysł - miałyby charakter czysto polityczny.

Mając to na uwadze wzywamy do pozostawienia niezmiennych kryteriów używanych do obliczeń narażenia poszczególnych branż podczas rewizji listy carbon leakage, w tym w szczególności ceny uprawnień (30 Euro) i pozostawienia na niej w całości przemysłu szklarskiego. Zmiana listy branż w czasie trwania obecnego okresu handlu emisjami oznaczałaby nieoczekiwaną zmianę reguł i ogromną destabilizację w zakresie inwestycji.

- **Przenoszenie produkcji poza obszar UE** spowodowane ambitną polityką klimatyczną (carbon leakage) już obecnie **ma faktycznie miejsce** w naszej branży.
- Według naszych szacunków w przypadku **polskiego przemysłu szklarskiego** ewentualne odebranie bezpłatnych uprawnień oznaczałoby **utratę około 107 milionów Euro w latach 2015 – 2020**. Miałoby więc znaczący wpływ na zdolność branży do realizacji inwestycji niezbędnych do utrzymania konkurencyjności produkcji w Europie (ucieczka inwestycji).

- **Otoczenie gospodarcze** w jakim działa nasza branża staje się coraz bardziej wymagające, a jego **negatywny wpływ na przemysł szklarski** w ostatnich latach jest dobrze zauważalny.
- Jeśli przemysł szklarski zostałby skreślony z listy carbon leakage oznaczałoby to zagrożenie nie tylko dla **utrzymania produkcji i zatrudnienia**, ale także **dziedzictwa** przemysłu szklarskiego w Polsce i Europie oraz **pozycji lidera w dziedzinie badań i stosowanych technologii** (w porównaniu do innych regionów świata).
- **Produkty ze szkła są produktami kluczowymi dla przyszłości Europy** i dlatego powinny być wytwarzane i rozwijane na terenie UE.
- **Przemysł szklarski jest powiązany z wieloma innymi branżami które także byłyby zagrożone, jeśli produkcja szkła zostałaby przeniesiona poza Europę (m.in. budownictwo, przemysł motoryzacyjny, przemysł spożywczy, przemysł optoelektroniczny, produkcja urządzeń służących do wytwarzania energii odnawialnej – np. elektrowni słonecznych i wiatrowych, branża recyklingowa, nauka...).**

Mając na uwadze zagrożenie utratą konkurencyjności wzywamy decydentów do potwierdzenia ochrony przemysłu szklarskiego jako zagrożonego ucieczką emisji (przenoszeniem produkcji, utratą inwestycji i miejsc pracy) i włączenia go w całości na listę, która będzie przyjęta w 2014 roku

Utrzymanie dynamicznego przemysłu szklarskiego w Polsce i całej Unii Europejskiej powinno być priorytetem dla decydentów. Jesteśmy przekonani, że jest ono niezbędne i będzie wspierać rozwój wielu innych branż oraz stymulować poziom zatrudnienia w nich. Pozwoli uniknąć importu wyrobów z poza UE których produkcja powiązana byłaby z większym obciążeniem środowiska. Przyczyni się także do dalszego rozwoju recyklingu szkła i konkurencyjnej gospodarki niskoemisyjnej efektywnej pod względem wykorzystywanych zasobów naturalnych.

Do niniejszego stanowiska załączamy szczegółową informację w języku angielskim opracowaną przez europejską federację szklarską Glass Alliance Europe, której jesteśmy członkiem. W dokumencie tym można znaleźć odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy istnieją dowody na ucieczkę emisji w przemyśle szklarskim?
2. Czy sytuacja przemysłu uległa poprawie od 2009 roku i jak zmieniło się obciążenie z tytułu ochrony klimatu producentów pozaeuropejskich?
3. Czy ucieczka emisji pozostaje problemem dla branży szklarskiej w warunkach obecnej niskiej ceny uprawnień?
4. Jakie niebezpieczeństwo wiąże się z usunięciem przemysłu szklarskiego z listy carbon leakage?
5. Dlaczego przemysł szklarski jest tak istotny dla rozwoju gospodarki europejskiej.

Związek Pracodawców Polskie Szkło jest jedyną organizacją reprezentującą polski przemysł szklarski. Produkcja szkła w Polsce wynosi około 2,8 mln ton rocznie, a Polska jest aktualnie piątym producentem w Europie. W naszym kraju wytwarzane są wszystkie istotne rodzaje szkła i produktów ze szkła.

Questions and Answers

1. Is there any evidence of risks of carbon leakage in the glass industries?

Yes. There are already early tangible signs of carbon leakage in the glass industries. In the last three years, no new glass plant has been built in Europe while there have been many new glass industries commissioned around the borders of Europe with a declared special interest to supply Europe. In the flat glass sector, while 12 EU float plants had to be shut down in the last 2 years, 17 new plants are being built or have been announced along Europe's borders in regions where there is no CO₂ cap⁴. For container glass, not a single new factory was built in Europe, but there are 13 new production units announced along Europe's borders⁵. The Glass Fibre sector suffered equally. From a total of 9 EU producers, four ceased production totally, or closed plants or restructured⁶.

Beneath the detailed calculation rules to determine risks of carbon leakage, carbon leakage is fundamentally dependent on two factors: the carbon intensity of the production process and the exposure to international competition.

Glass melting is an energy intensive activity whose share of energy costs in production costs can reach 30% (and in some cases up to 50%). It therefore generates CO₂ emissions in proportion to its energy use but also via the de-carbonisation of raw materials during the melting process. In the first carbon leakage list all glass industries were therefore found to have a carbon intensity higher than 5%.

Glass industries are also exposed to international competition and in fact, comparing 2005 to 2012, imports of glass products to Europe have increased by almost 25% while production has decreased by over 6%⁷. This unequivocally demonstrates that EU industries are losing out and that non-EU products' market share is increasing.

Regardless of the calculation rules ultimately used by the European Commission in its assessment, business realities show that the risk of carbon leakage exists in glass industries and has increased over the last years.

⁴ Glass for Europe

⁵ FEVE

⁶ Glass Fibre Europe

⁷ Glass Alliance Europe statistics 2005 compared to 2012

2. Have circumstances improved since 2009 when the first list of sectors exposed to carbon leakage was agreed?

No. In 2009, when all glass sectors were included in the list of sectors exposed to risks of carbon leakage, there were hopes for a global climate change agreement and for other similar ETS schemes to develop. In 2014, when the list will be reviewed there is **no such global agreement or even any similar ETS scheme operating in any country or region in the world.** This means that the risk of carbon leakage in Phase III is higher than imagined when the Directive was written and the first list drawn up.

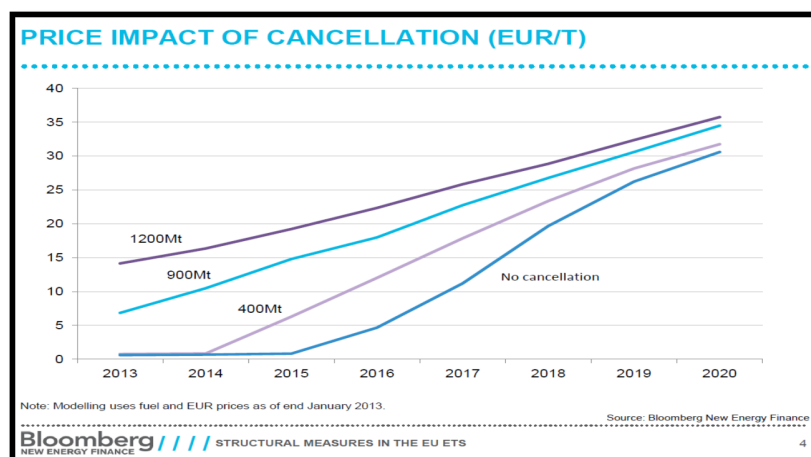
Confidence in the stability of the EU ETS scheme has also been largely eroded since 2009. The EU ETS implementation rules have led to a drastic reduction of allowances allocated to industries exposed to risks of carbon leakage. Only 5% of glass installations will receive the allowances they need for free. Last August 2013, the Commission further reduced that free allocation by 11.5% through the “Cross-sectoral correction factor”. So even the best glass installation in Europe will now have to buy allowances on the carbon market. On top of these extra costs, numerous uncertainties surround the future of the ETS (discussions on market interventions, the late communication of allocations to industries, the structural reforms of the ETS, discussions on a new target for 2020, etc.). **This dramatically deteriorates the investment climate in Europe to the benefit of investments in companies and plants outside the EU (Investment leakage).**

Additionally, the basics of glass making have not changed. Although the industry has invested in upgrading the energy-efficiency of its manufacturing operations, glass remains an energy-intensive sector, whose **additional potential for cost-effective energy savings measures is extremely limited**, i.e. 5 to 10% by 2030 compared to the 2005 baseline, according to experts of Fraunhofer ISI⁸. At the same time, exposure to external trade has increased, as highlighted above.

⁸ http://www.isi.fraunhofer.de/isi-media/docs/e/de/publikationen/BMU_Policy_Paper_20121022.pdf

3. Is there really a carbon leakage issue for glass industries at the currently low price of carbon?

Yes. Regardless of the price of CO₂, it must be stressed that **buying millions of allowances is a cost not borne by any competitor in the world.** The costs directly attributable to the EU ETS grow alongside the price of carbon. Even if the price of carbon is currently low, **the decision on the carbon leakage list for the period 2015-2020 must be future-proof** as most analysts (see graphic) predict that the CO₂ price will rapidly increase once the economy starts growing again. As a consequence, today's early signs of carbon leakage could materialize on a much larger scale, if glass industries are not protected from carbon leakage.

Graphic 1: Bloomberg forecast regarding CO₂ prices with or without back-loading of allowances.

Whatever scenario considered, the glass industry will help meet the industry cap to reduce CO₂ emissions by 21% based on 2005 levels. According to the European Environment Agency, EU ETS CO₂ emissions decreased by 12.3% between 2005 and 2012. Economists at the French Research and Investment Institute CDC Climat, acknowledge that sectors including glass reduced CO₂ emissions since 2005 not only because of the economic crisis but mainly because of energy intensity improvements and renewable energy deployments⁹. **These investments in green improvements will also have to move outside the EU if the glass industry disappears (Investment leakage).**

CO₂ costs come on top of other costs. One must bear in mind that **EU glass industries have to absorb other environmental costs not borne by outside EU competitors and that they face higher energy prices.** The European Industry cannot continue to absorb costs over costs and remain competitive. Such additional costs and those linked to buying CO₂ allowances erode the European industry's profitability and divert money from capital investments in energy-efficiency improvements of plants, which could otherwise benefit the whole EU economy.

⁹ Source: CDC Climat "Based on a "business-as-usual" scenario, we estimate that around 1.1 Gt CO₂ were avoided between 2005 and 2011: around 30% of the reduction was the result of a fall in manufacturing output, while around 60% of the reduction was caused by the development of renewable energy and the improvement of the energy intensity." <http://www.cdclimat.com/Climate-Brief-no32-One-billion.html>

89, avenue Louise (Box5)
B – 1050 Brussels
Tel. +32 2 538 44 46
Fax. +32 2 537 84 69
info@glassallianceeurope.eu

4. What are the risks if glass industries are not on the carbon leakage list?

The extra costs that glass industries would have to bear in case they are excluded from the carbon leakage list are considerable. By way of illustration, in the event that the container glass is no longer exposed to risks of carbon leakage, **the cost of purchasing CO₂ allowances for this subsector alone for the period 2013-2020 is estimated to be about EUR 1 billion, which, if production holds steady, is equivalent to the container glass industry's estimated investments over a two year period for plant and machinery renewal in Europe.**

Considering how glass industries are already going through difficult times due to the economic crisis and are struggling to remain competitive in today's environment, **this would seriously jeopardize the profitability of many companies and manufacturing sites.** Because glass industries are capital intensive and have long investment cycles (up to 18 years), carbon leakage starts when investments stop, and not only when there are plant closures. It would ultimately mean the slow decline of Europe's heritage, technical leadership, manufacturing operations and the dislocation to other countries of tens of thousands of jobs in glass making **(Jobs leakage).**

Not including glass industries on the list of industries at risk of carbon leakage would also be in complete contradiction with many of the other policy objectives the EU has set for itself. Not only, would such a decision go against the EU objectives of job creation, building an innovation union and of re-industrialising Europe's economy (*where the Commission seeks to reverse the declining role of industry in Europe from its current level of around 16% of GDP to as much as 20% by 2020¹⁰*) but it would also seriously jeopardize objectives linked to resource efficiency. Without a strong glass production system throughout Europe, today's reality of a high recycling rate of glass containers would be endangered. In the same way, the transition to a low carbon economy would only profit extra-EU based glass manufacturers, which would be in a favourable position to provide Europe with the energy-efficient products it will need.

¹⁰ COM(2012) 582 final - A Stronger European Industry for Growth and Economic Recovery

5. Is local glass manufacturing so important for the future of Europe?

Yes. Glass is part of important value chains. In the event that glass making is no longer competitive in Europe, **it is likely to negatively affect Europe's trade deficits.** Indeed, glass products will have to be imported because European consumers and brands will continue demanding it and EU policies, themselves, will sustain demand for these products. Some examples include:

- ✓ **Upmarket packaging material** that Europe's luxury and high-end brands need to show off their products, which are massively exported, such as perfumes, spirits,.... Glass is a durable inert packaging material that protects contents for a very long time. It is one of the only packaging products today that is widely reusable, refillable and 100% recyclable.
- ✓ **Glass products** in buildings, which help reduce energy consumption and CO₂ emissions, such as state of the art insulating glass units for windows and facades that provide both a positive energy balance and a huge amount of CO₂ savings in buildings.
- ✓ **Glass fibres** which are used to reinforce plastics in a wide variety of applications, for example to make lighter less fuel-hungry cars or to design wind turbines with very long rotor-blades to generate renewable electricity.
- ✓ **Glass tableware**, glass home furnishings, etc. which contribute to Europe's cultural heritage, luxury goods industry and brand value.
- ✓ **All special glass applications** and promising technologies like switchable glass (changes windows from clear and opaque states using liquid crystal technology), media glass, transparent solar glass, etc.

Beyond imports of glass products themselves, this would also impact on many industries, which use glass. As described above, the glass industry provides thousands of applications and services to Europe's successful and exporting industries: cars, energy products, food and drinks, perfumery, cosmetics, construction, high tech industries.

European glass is produced in a sustainable way and to some of the highest standards in the world: energy efficiency is high, environmental requirements for industry are strict, recycling rates are very high. Europe has the innovative and technological leadership in glass-making.

Maintaining a vibrant glass industry in Europe should therefore be a strategic priority for Europe to support economic activity in many sectors, safeguard industrial jobs, avoid importing products with embedded carbon from outside the EU and ensure recycling and a truly competitive resource efficient low carbon economy in Europe.